

Nordkap sommeren 2013

I løbet af sommeren 2012 blev ideen til at cykle hjem fra Nordkap født. Sommeren 2013 ville være den første sommer hvor vi ville være frit stillet med hensyn til længden af vores sommerferie, idet vi begge da ville være på efterløn.

Efter et lille halvt år med drømme og forstudier blev flybilletterne til Honningsvåg på nordkapøen bestilt.

Turen starter den 24. juni klokken 4 om morgenen i Kastrup lufthavn, hvor vores cykler skal tjekkes ind som specialbagage.

Derefter er der en god times tid før vi selv kan tjekke ind. Vi flyver fra København kl. 06.05 og er, efter et par mellemlandinge, i Honningsvåg kl. 13.40.

Vi mellemlander i Oslo og Tromsø.

Vi har købt meget udstyr - så meget, at det efterhånden har vist sig, at det ville blive problematisk, at have alt udstyret i vore bagagetaske til vore cykler.

Derfor er den sidste nyanskaffelse en ethjulet cykelanhænger, som Claus skal have bag på sin cykel.

Cykelanhænger er prøvekørt over en strækning med nogle af de længste og stejleste bakker i vores område med en bagagemængde på ca. 16 kg. uden problemer.

Vi har den sidste måned inden afgang den 24. juni næsten udelukkende kun trænet på vore mountainbikes - så selv med den ethjulede cykelanhænger føles vore landvejscykler lette at cykle på i forhold til vore mountainbikes.

Marianne med vores flyveklare cykler uden pedaler og styre sat parallelt med stellet.

Det er faktisk ret underligt at trække med cykler på den måde. Nu bliver det spændende at se om cyklerne og vi kommer samtidig til Honningsvåg.

Det sidste stykke fra Tromsø til Honningsvåg foregår i et mindre fly, hvor cyklerne kun kommer med sammen med os hvis der er plads i flyet. Hvis der ikke er plads i flyet bliver de eftersendt med et senere fly.

24. juni 2013

Det har vist sig, at det mindste problem skulle være om vores cykler kom til Nordkap samtidig med os. Vi mistede vores flyforbindelse i Oslo.

Der var kun 50 minutter mellem at vores fly fra Danmark landede til vi skulle flyve videre til Tromsø.

Da vi selv skulle bære vores bagage igennem tolden (inkl. cyklerne) og vi derefter skulle igennem indtjekning og sikkerhedskontrol igen havde vi ikke en kinamands chance for at nå det. Desværre nåede vi at få cyklerne tjekket ind.

Så hvor de befinder sig henstår i det uvisse. Som en lille tillægsgevinst manglede den ene kuffert med bl.a. vores cykeltrailer og næsten alt vores tøj da vi kom til Oslo. Hvis alt går som det skal fra nu, er vi ved Nordkap lidt over kl. 22. i stedet for først på eftermiddagen.

Ankom til Honningsvåg lufthavn kl. 22.30.

Stor var vores glæde, da det viste sig, at vores cykler var med samme fly som os til Honningsvåg. Vi gik straks i gang med at samle og klargøre cyklerne. Heldigvis havde vi ladet pedaler og cykelværktøj være i cyklernes steltasker og sadeltasker. Vi var dog ikke andet end lige kommet i gang med at samle og klargøre cyklerne, da vi fik at vide, at lufthavnen lukkede kl. 23. Derfor kunne vi ikke samle cyklerne i ankomsthallen. De var dog så flinke, at vi fik lov til at samle og klargøre cyklerne i et vindfang, da de nøjedes med kun at låse ind til selve ankomst- og afgangshallen. Det var rigtig dejligt, da det var regnvejr på det tidspunkt. Det var dog noget problematisk at cykle ud til campingpladsen ca. 6 km. fra lufthavnen, da vi ikke havde fået den kuffert, der indeholdt vores cykeltrailer. Det betød, at den anden kuffert med vores telt, soveposer, liggeunderlag, udstyr mm skulle transporteres bag på en af cyklerne. Vi fik fordelt indholdet lidt, således at Marianne fik noget af indholdet over på sin cykel i transporttasken til cykeltrailer.

Transporttasken havde vi pakket sammen med resten af udstyret i den kuffert, vi havde fået med op til Honningsvåg. Vi havde kun to transportelastikker til at fastgøre transporttasken og kufferten med. Så det var bare om at holde tungen lige i munden på vej ud til campingpladsen. Heldigvis var det holdt op med at regne, da vi cyklede ud til campingpladsen, som vi ankom til lidt over midnat.

De første tre overnatninger skulle foregå i et lejet værelse på campingpladsen.

Vi havde været i mailkontakt med campingpladsen i løbet af dagen, så de havde lagt værelsesnøglen i deres postkasse. Med lidt forhindringer lykkedes det at finde værelset. Forhindringerne var, at hytter og værelser havde de samme numre. Så i første omgang prøvede vi at komme ind i en hytte, der allerede var beboet. Hyttens beboer var heldigvis ikke gået i seng og åbnede straks døren, da vi ikke rigtig kunne få nøglen til at passe.

25. juni 2013

Uanset manglende tøj mm. bestemte vi os for at cykle til Nordkap. Først cyklede vi dog en tur til Honningsvåg for at få det allermest nødvendige cykeltøj. Det ville for Claus vedkommende sige et par lange løbebukser og for Mariannes vedkommende et par cykelshorts.

Herefter gik turen tilbage til campingpladsen hvor vi fik klædt om, hvorefter turen gik mod selve Nordkap som ligger ca. 25 km fra campingpladsen.

Det blev dog en tur med forhindringer, da Claus kæde knækkede på den første stejle stigning umiddelbart efter vi var kørt fra campingpladsen

- hvad nu? - Vi kunne rulle på friløb tilbage til campingpladsen.

Herefter overtog Claus Mariannes cykel efter at sadlen var blevet sat gevaldig op og cyklede de godt fem kilometer ind til Honningsvåg, hvor vi havde set at der lå en sportsforretning der også forhandlede cykler. De havde heldigvis de samlede der skulle bruges til kæden.

For en sikkerhedsskyld blev der også købt en ekstra kæde, samt en kædesplitter, hvis der nu skulle ske noget igen.

Selve Nordkap ligger i 300 meters højde. Vores camping plads ligger i ca. 25 meters højde.

Hvad skulle problemet være - små 300 højdemeter på 25 km? - hvis altså ikke lige man skulle ca. 300 højdemeter op 3,5 gange på turen - og selvfølgelig også ned. Det er dog opturene der trækker tænder ud når stigningen er 9 %.

Vejret var utroligt flot på udturen og ganske forfærdelig på hjemturen med KRAFTIG regn, blæst og til sidst en meget tæt tåge.

Efter de forskellige forhindringer cyklede vi fra campingpladsen kl. 18 og ankom til selve Nordkap ca. kl. 19.40 i strålende solskin.

Da vi kørte derfra ca. kl. 21 kunne vi godt se det så noget skummelt ud den vej vi skulle.

Da vi kom tilbage fra Nordkap stod den manglende kuffert eller skal vi sige papkasse, der indeholdt vores cykeltrailer og stort set alt vores tøj på vores værelse. Gensynet var for vores vedkomne glædeligt.

Vi kvitterede dog med at smide papkassen i en affaldscontainer, sammen med den anden særdeles brugte kuffert vi også havde med.

Her er nogle af vores billeder fra Nordkap

Billeder taget den 25. juni 2013

Kæruld - som også findes i Danmark

Campingpladsen ved Honningsvåg

Honningsvåg lufthavn

Hotellet bag ved campingpladsen

Udsigt umiddelbart i nærheden af campingpladsen

Udsigt umiddelbart i nærheden af campingpladsen

På vej mod Nordkap

Honningsvågs vandreservoir som lå tæt på campingpladsen

På vej mod Nordkap. Fra kl. 21 og et par timer frem mod midnat kørte utallige busser op til Nordkap.

På vej mod Nordkap - De hvide klatter på jorden er sne.

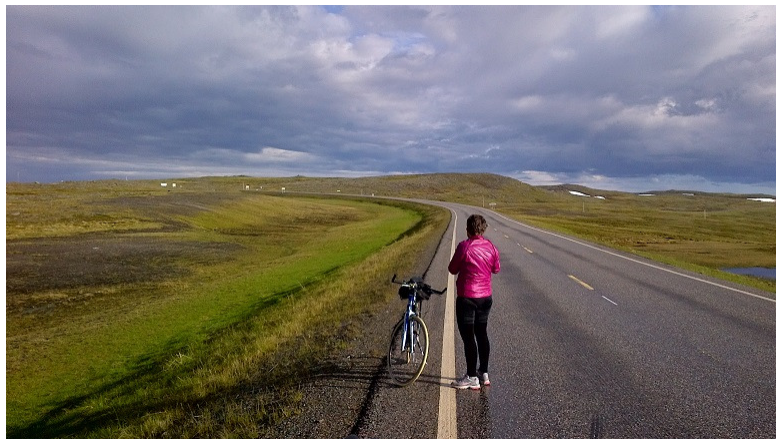
Rener der er ved at passere vejen på vej mod Nordkap

Til vores overraskelse fandt vi ud af, at renerne tit løb ret lange strækninger på asfalten.

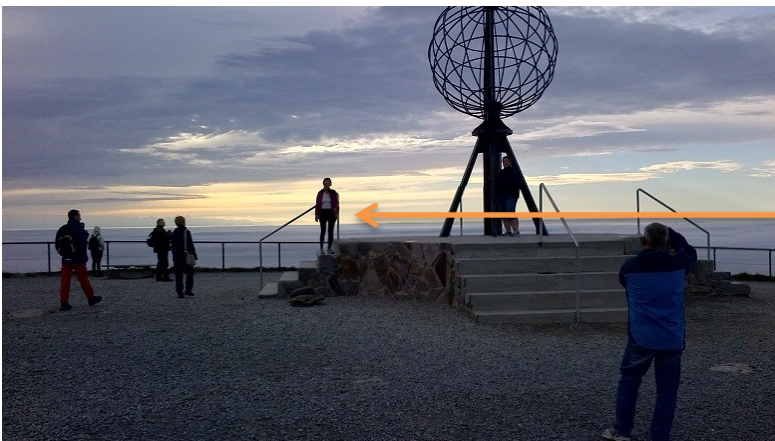
På vej mod Nordkap i et en speciel natur og et meget specielt lys

Så blev Nordkap nået

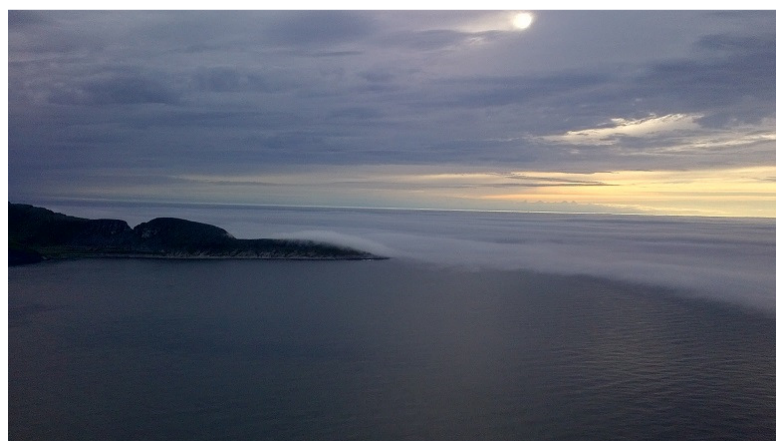
Marianne ved Nordkapmonumentet.

Claus ved Nordkapmonumentet

Tågen begynder at ruller ind fra Polarishavet

På vej hjem fra Nordkap - også her rullede tågen ind fra Polarishavet

26. juni 2013

Vi var turister med bl.a. en rundtur i Honningsvåg, som ikke er så lille endda, samt gåture i nærområdet omkring campingpladsen
Honningsvåg kan også prale med at have den mest nordlige cafe i verden.

Billeder taget den 26. juni 2013

Bagsiden af verdens nordligste cafe

Udsigt fra campingpladsen

Bagsiden af campingpladsen

Område lige bag campingpladsen - der var bare så øde

27. juni 2013

Vi kørte fra Honningsvåg (Nordkap)

Turen gik til Olderfjord, 106 km fra vores campingplads ved Nordkap.

Turen omfattede 16 km kørsel i tunneler. Længste tunnel var Nordkaptunnelen på ca. 7 km.

Nordkaptunnelen var en ret speciel oplevelse, da man startede med at køre 10 % nedad den første halvdel, hvorefter det gik opad ligeledes med 10 % den sidste halvdel. Larmen fra bilerne er meget voldsom når man er på cykel. Vi har begge kørt igennem lange tunneler i bil, men blev meget overraskede over støjniveauet når man ikke sidder inde i en bil.

Olderfjord var i øvrigt den første "by" efter Nordkap/Honningsvåg - By vil sige nogle ganske få huse - en tankstation og campingplads/hotel.

Boede smukt lige ned til havet.

Billeder taget den 27. juni 2013

28. juni 2013

Kørt 92 km. fra Olderfjord til Skoganvarre.

En forholdsvis streng tur med mange højdemeter og modvind hele vejen.

I Olderfjord fandt vi ud af vores telt var for lille, da vi ikke rigtig kunne have al vores bagage inde i teltet. Vi købte et nyt telt i Lakselv til en skrækkelig masse penge, men trods alt halv pris i forhold til prisskiltet - nok fordi teltet havde været slået op. Men ingen tvivl om at teltet er sprit nyt. Så nu kan al bagage komme indenfor uden problemer.

Teltet blev i øvrigt slået op på rekordtid da det begyndte at regne lige da vi skulle slå teltet op for første gang.

Da vi næsten var færdige og kunne få bagagen ind stoppede den ganske lette regn.

Vores campingplads ligger "kun" 20 km fra den nærmeste butik. Vi havde regnet med at vi kunne handle ind i Skoganvarre. Men Skoganvarre er stort set kun campingpladsen. Vi havde ikke lige lyst til at køre 20 km frem og tilbage for at få handlet ind.

Heldigvis lavede campingmutter et meget lækkert aftenmåltid til os - letrøget, stegt laks med tilbehør og dertil, for første gang på vores tur en alkoholisk drik - nemlig en halv liter øl. Vi er stadig et godt stykke fra Finland, og blev derfor noget overraskede da vi fandt ud af, at der åbenbart bliver talt finsk i dette område af Norge. Vi havde bemærket at vejskiltene var på hele tre sprog, hvoraf de to var henholdsvis norsk og finsk. Det sidste sprog var vi ikke sikre på, men gik ud fra at det nok var samisk.

Billeder taget den 28. juni 2013

Frokost med udsigt

Vores nye røde telt

Bygningen hvor vi fik vores lækre middag + morgenmad næste dag

Servicebygningen + søen bag ved

29. juni 2013

Vi burde kun have kørt ca. 70 km i dag. Men endte alligevel med at køre ca. 105 km. Ekstrastykket skyldes ikke, at vi er kommet længere, blot at vi kørte forkert.

Kan godt fortælle, at 35 km frem og tilbage ad samme vej er langt på cykler med fuld oppakning. Eneste lille trøst var vi på tilbagevejen fik rygvind for første gang i de sidste to dage.

Vi er i Finland i en lille grænseby til Norge der hedder Karigasniemi. Den norske side hedder Karasjok

Vi oplever nu den arktiske sommer for fuld udblæsning med temperatur over 25 grader, men desværre også med flere myg, end man selv i den vildeste fantasi kan forestille sig. Vi har søgt ly i vores telt - så kan godt vejr og midnatssol passe sig selv.

En skam da vi ellers "bor" helt utroligt smukt.

Billeder taget den 26. juni 2013

Traditionel samer bolig - dog ubeboet - nok opsat til ære for turisterne

Den ganske lækre servicebygning

Udsigt fra servicebygningen

30. juni 2013

Efter morgenmaden konstaterede vi - Nu begyndte det sørme at regne.

Teltet blev slået ned på rekordtid og båret ind det meget store fællesrum, sammen med bagage og cykeltrailer, så vi kunne få pakket teltet, cykeltraileren, og vore tasker i god ro og tør orden.

Derefter afgang i let regn og lidt over 20 graders varme.

Turen startede med ca. 4 km lang 10 % stigning, hvilket er en seriøs stigning på cykler med fuld oppakning (for øvrigt også uden oppakning).

Næsten ved toppen knækkede Claus' kæde. Da det var anden gang dette er sket på vores tur blev kæden skiftet med den nye som vi havde købt, da kæden knækkede første på vej op til selve Nordkap.

Vi priste os lykkelige for den ekstra kæde, da nærmeste cykelforretning måske ligger over 100 km fra uheldsstedet.

Som cykelfolk ved, er det altid noget problematisk, at sætte en ny kæde sammen med en brugt kassette (de bagerste tandhjul).

Det var det også her. Cyklen kammede over i de højeste gear. Men efter små 100 km begyndte det at arbejde stort set tilfredsstillende.

I øvrigt har vi ellers haft en smuk og meget bakket tur med trillioner af bremsere og andre bidende insekter. Har i eftermiddag kørt i solrigt og **meget** varmt vejr.

Temperaturen var ved 18 tiden 30 grader.

I skrivende stund kl. 20.30 er det stadig små 30 grader selv om der er kommet en lille bitte byge.

Billeder taget den 30. juni 2013

Alle billeder er taget meget tæt på midnat

Vi sad det meste af aftenen på badebroen med vores ben i det lune vand. Det var bare med at benytte sig af at der ikke var nogen myg. Vi har fået at vide, at der ingen myg er, hvis der har været nattefrost på et bestemt tidspunkt i myggelavernes udvikling.

1. juli 2013

Kørte fra campingpladsen i Inari ved 10.30 tiden i et flot vejr. Temperaturen havde ikke været under ca. 20 grader i løbet af natten.

Ruten var meget kuperet, hvor der virkelig skulle slæbes i de lave gear.

Claus havde stadig nogen problemer med den nye kæde der ikke rigtig var kørt sammen med kassetten.

Spiste en lidt sen frokost i Ivalo i et pragtfuldt vejr - 25 grader og sol. Frokosten blev indtaget på en bänk inde i selve byen.

På den måde slap vi for de allestedsværende myg, bremsere og andre bidende insekter. Vi kunne godt se at det så noget mørkt ud mod syd.

Da vi kørte fra Ivalo (mod syd) viste det sig hurtigt at de skyer indeholdt kaskader af vand og torden. Vi kørte mindst 2 timer i styrtregn.

Også denne strækning var meget kuperet med lange og stejle stigninger og nedkørsler. Marianne var forsigtig med hastigheden på nedkørslerne på grund af det meget vand på vejen - det vil altså sige lige indtil der var et lyn lige bagved. Så blev forsigtigheden lagt til side og bremserne sluppet.

Langt om længe nåede vi vores bestemmelsessted, endda i tørvejr for første gang i mindst 2 timer. Det så godt nok noget skummelt ud.

Var der nogen reception? Vi prøvede at gå ind af den eneste dør der så ud til at fungere. Herinde sad en gammel mand med et megalangt skæg.

På forespørgelse oplyste han, at det skam var en campingplads samt at det da var muligt at overnatte der. Nu kunne vi gå ud og finde en "god" plads, og så kunne vi komme ind og betale. Teltområdet var meterhøjt ukrudt og krat.

Vi gik ikke ind igen. Vi kørte videre, velvidende at der nok var meget langt til en overnatningsmulighed.

Efter 10 km kom vi forbi en købmand hvor vi købte lidt aftensmad. Vi fik at vide der var 40 km til nærmeste campingplads.

Noget surt da vi på det tidspunkt allerede havde kørt 110 km. Efter 20 km. kom vi heldigvis forbi et sted med hytteudlejning (hele tre hytter).

Vi tilbragte en dejlig nat der og kunne sågar købe lidt i den lille tilhørende butik.

På grund af den voldsomme regn vi havde kørt i, var vores bagage blevet alt fra ganske let fugtig til totalt gennemblødt.

Så det var godt vi kunne få vores tøj mm hængt til tørre i hytten. Praktisk, men hyggelig så det ikke ud.

Billeder taget den 1. juli 2013

Frokostbænken midt inde i Ivalo - her kunne vi være i fred for myggene, bremserne og andre bidende insekter. (i dette område havde der åbenbart ikke været nattefrost på det rigtige tidspunkt)

Rener der ligger og tygger drøv – det med drøv var vi først sikre på, efter at have slået det op.

Vores redningshytte efter det særdeles kraftige og langvarige regnvejr

Bygningen til højre er et sted hvor man kan gå ind og grille mm. Der var brænde som man bare kunne bruge. Vi syntes dog det var lidt voldsom til os to og vores pølser. Så vi brugte stedets køkken. Stedets hobetal af myg ville ellers nok have været glade for os, hvis vi havde opholdt os udenfor.

2. juli 2013

Dagens etape til Sodankylä blev kun på små 70 km, da vi jo allerede havde taget de første 30 km dagen før.

Vi havde set, at det var en ret flad tur vi skulle ud på. Så vi så frem til en ganske let tur.

Vi blev noget så skuffede. Det kan godt være terrænet var fladt, men det var en stiv modvind hele vejen og let regn ind imellem.

Landskabet har i dag ændret sig fra vild ufriseret natur til en mere menneskeskabt "natur".

Vi har også set de første dyrkede marker i dag, samt huse med nydelige blomsterhaver og græsplæner.

Claus havde følelsen af at vi var kommet tilbage til "menneskets planet"

I skrivende stund kl. 22.30 ligger vi i teltet i byevejr.

Billeder taget den 2. juni 2013

Endnu et grillhus med frit brænde. Også her var der for mange myg til at havde lyst til at opholde os mere udenfor end højst nødvendigt.

3. juli 2013

Dagens etape gik i dag fra Sodankylä til Tiainen. En strækning på ca. 70 km.

Det har nu vist sig, at det nok er meget godt, at vi har nogle forholdsvis korte etaper i det centrale Finland, da vi har fået at vide at vinden næsten altid er i syd.

Vi har således også i dag stridt os frem i en strid modvind samtidig med at der har været mange og lange stigninger. Normalt betyder en lang stigning, at der også er lange nedkørsler.

Det gjaldt også i dag, men modvinden gjorde, at det var nødvendigt at træde godt i pedalerne for at komme ned ad bakkerne.

Tiainen er en yderst lille samling af et par huse og en noget slidt campingplads med tre stjerner som den må have fået for rigtig mange år siden. Vi havde regnet med at skulle handle ind i en forretning i Tiainen. Der var bare ingen forretninger overhovedet. Heldigvis havde campingpladsen en lille kiosk hvor vi købte et eller andet ubestemmelig til aftensmad. Så ved hjælp af det ubestemmelige, et medbragt brev kartoffelmos, samt en sandkage som vi også købte på campingpladsen lykkedes det at gå mætte i seng.

Men omgivelserne er smukke.

En rigtig pæn udsigt, men campingpladsen var ikke noget at råbe hurra for
Et toilet/bad til hele pladsen - og så lå det nærmest en halv kilometer væk
og som tillægsgevinst kunne døren ikke låses

4. juli 2013

Efter vi havde fået foretaget vores morgenritualer, herunder også de mere private på campingpladsens eneste toilet og bad der ikke kunne aflåses, og som til med lå temmelig langt fra vores telt gik turen videre til Rovaniemi, der er hovedbyen i Lapland.

Vi skulle bo ca. en kilometer fra byens centrum. Nærheden til centrum blev bl.a. benyttet til besøg på McDonald's - sådan noget junkmad smager nu godt en gang imellem - især når man er kommet fra en uge på kanten af civilisationen.

Lige før vi kom til Rovaniemi krydsede vi polarkredsen, og kørte dermed fra det arktiske område til det nordlige tempererede område - ikke at det kunne mærkes da det var et ganske dejligt og varmt solskinsvejr.

Selve markeringen af polarkredsen var lidt kedelig og meget kommerciel, idet man her har valgt at lægge Santa Claus World på polarciklen.

Efter at have kørt en hel uge i Nordnorge og Lapland har vi erfaret, at søndenvind er den fremherskende, idet der KUN havde været modvind siden vi forlod Nordkap.

Vi boede for øvrigt på en rigtig lækker campingplads.

Billeder taget den 4. juli 2013

Polarcirklen (Linjen indsat for at vise hvor cirklen går)

Polarcirklen

Polarcirklen

Rovaniemi ses på den anden side af floden

Vej- og jernbanebro over floden. Nederste etage var til biler, cykler og gående. Øverste etage var til togene.

Udsigt til centrum af Rovaniemi

Fra centrum af Rovaniemi

Vores røde telt kan ses fra centrum i Rovaniemi

5. juni 2013

Turen gik til Tornio - skulle det vise sig - idet vi ikke kunne finde den campingplads i nærheden af Kemi som vi havde regnet med at skulle bo på.

Så i stedet for en tur på 102 km. blev det til en tur på 133 km.

Campingpladsen i Tornio var en ganske dejlig campingplads hvor der var sauna, hvilket resulterede i, at mange gik rundt i badekåber, samt at der i mændenes baderum der lå i tilknytning til saunaen nærmest var en bar med adskillige sixpacks øl, som ventede på at blive drukket - der var da også et par af mændene som nok var lidt mere rødmossede end saunaen var skyld i.

På vores tur igennem Finland benyttede vi flere gange busstopstederne til at spise vores frokost i. Der var mange små huse som dette, og kun ganske få busser.

Vi oplevede ikke at der kom en bus medens vi sad og spiste.

Både i Finland og Sverige er der stort set ingen restesteder med borde og bænke hvor man kan sidde og spise.

6. juni 2013

Hejsan Sverige.

Opdagede ikke hvornår vi krydsede grænsen. Pludselig var der kun svenske skilte.

I Finland, som er tosproget i dette område, var alt både på finsk og svensk.

Kørte langs den Botniske bugt og bor for øvrigt lige ned til bugten på vores campingplads i Töre.

Har konstateret at de svenske hovedveje er modbydelige at cykle på, da der mange steder er midterautoværn således at bilerne ikke kan overhale andre biler - men det betyder også at bilerne er nødt til at køre meget tæt forbi os.

Første overnatning i Sverige forgik i Töre. Også i Töre var der udsigt til vand. Men denne gang var det ikke en sø, men den Botniske bugt vi havde udsigt til.

Billeder taget den 6. juli 2013

7. juli 2013

Har overnattet i Piteå på den hidtil dårligste campingplads. I tillægsgevinst var det samtidig en af dyreste campingpladser. Selve campingpladsen lå smukt lige ned til en sø hvortil byens ungdom kom for at bade og hygge sig. Trods den meget dårlige standart var pladsen underlig nok godt belagt med campingvogne.

Det lidt komiske var, at vi faktisk havde bestemt os for en anden campingplads, som vi fravalgte. da vi var bange for at der ville være for meget støj - men det havde nu været noget bedre med lidt støj i stedet for den ringe standart på campingpladsen.

Vi havde imidlertid kørt yderligere 10 km for at komme til den campingplads som vi overnattede på. Så yderligere 10 km for at komme tilbage til den anden var lidt uoverskueligt oven i de små 120 km. vi allerede have kørt

8. juli 2013

Næste planlagte stop hjemme fra var Skellefteå campingplads. Med vores meget dårlige erfaringer med E4, var det lykkedes os at finde alternative ruter via små veje halvdelen af vejen til Skellefteå. Resten af vejen kunne det simpelthen ikke lade sig gøre at køre på små veje.

Så vi måtte bide i det sure æble og igen køre på E4. Claus havde lige siden turens begyndelse haft problemer med sit gearskifte der til sidst resulterede i at der reelt kun var nogle få af de høje gear til rådighed.

Vi tror cyklen har fået et ordenligt slag i forbindelse med flytransporten op til Nordkap.

Vi havde på vejen til Skellefteå fået oplyst, at vi kunne få cyklen på et cykelværksted der. Så det sidste stykke til Skellefteå blev "humpet" afsted i de to højeste gear. Hvis der blev anvendt lavere gear kammede den helt vildt over.

Det viste sig at det gevind der holder gearskifteren bagpå var blevet ødelagt, således at gearskifteren bare flyttede sig når de lavere gear blev anvendt. Gearskifteren. Kassetten og kæden blev skiftet. For øvrigt til en meget beskedne pris på ca. 1.600 svenske kroner (lidt over 1.200 dk kr.)

Nu bliver det spændende om den holder hele vejen hjem. Værkstedet havde ikke den lille plade med det ødelagte gevind, hvorpå bagskifteren bliver skruet på.

De havde som alternativ lavet et nyt gevind i pladen.

Vi boede på en femstjernet campingplads meget tæt på centrum af byen. En by på størrelse med Roskilde. Pudsigt nok var der næsten kun nordmænd på campingpladsen

Vi boede der i to dage som følge af cykelreparationen. Den ekstra dag blev brugt til at ose, samt få lagt vores rute om, så vi ikke bare kommer i nærheden af E4 igen.

Det meste af vejen ned til på højde med Stockholm kører vi ca. 50 km inde i landet. Herefter begynder vi at sigte efter Helsingborg.

10. juli 2013

- første dag efter den nye plan

Nej hvor vi nød, at kunne køre ved siden af hinanden det meste af tiden. Godt nok på en hovedvej - men på en hovedvej, stort set uden trafik.

Den nye rute betyder dog at vi kommer til at kører i et meget mere kuperet terræn end den oprindelige rute.

Målet var Vindeln hvor vi boede på den hidtil bedste campingplads til den hidtil billigste penge - nemlig 80 svenske kroner (64 dk. kr.)

Turen var på 125 km - som tillægsgevinst var der ca. 13 km med vejarbejde helt uden asfaltbelægning. Strækning med vejarbejde tog over en time.

I Vindeln mødte vi en franskmænd, der boede i parisområdet, som var på vej mod Nordkap på cykel.

Sjovt nok har vi faktisk mødt temmelig mange franskmænd på denne tur og har faktisk talt temmelig meget fransk.

Franskmændene bliver så glade når de opdager, at vi i de fleste tilfælde snakker bedre fransk end de taler engelsk.

At vi kommer i snak med mange, også udover franskmænd, skyldes at vi er på cykel.

Det er helt sikkert at vi ikke skal stå stille ret længe sammen med cyklerne før nogle kommer og snakker med os.

Billeder taget den 10. juli 2013

11. juni 2013

Turens mål var Fredrika ca. 105 km. fra Vindeln.

Flot tur med masser af bakker der skulle forceres, samt dagens vejarbejde på 12 km.

Mødte på den lille hyggelige campingplads en "vandringsmand" som gik rundt i det svenske landskab sammen med sine to hunde.

Vandringsmanden beskrev sin tur til en svensk avis, så vi blev fotograferet og mere eller mindre "forhørt" så vi er formentlig side et eller andet stof i en svensk avis.

Han "godkendte" vores nye rute.

Billeder taget den 11. juli 2013

Solnedgang på endnu en campingplads med søudsigt.

Så er vi parate til afgang

Vandringsmanden og hans to hunde

12. juli 2013

Som tidligere nævnt er der kun meget få restepladser med bænke og borde i Sverige. Så kl. 13.30 fandt vi et kønt sted at spise vores frokost

Turen gik til Junsele - en lang tur på 128 km. I et temmelig kuperet terræn.

Her mødte vi et ungt cyklende par fra Schweiz som også er på vej mod syd efter at have været på Nordkap.

Boede på en campingplads hvor der ikke skulle være ro efter kl. 23 - OG - Det var der heller ikke!

Naturen er flot lige meget hvor vi cykler. Vi er dog noget overraskede over at der er så meget landbrug så højt mod nord. Det er slet ikke uendelige skovstrækninger.

Samtidig er vi også positivt overrasket over at der ikke er flere myg end der er.

Godt nok er der mange, men sammenlignet med Lapland er det det rene ingenting.

Billeder taget den 12. juli 2013

En ganske dejlig skovcampingplads.

Også her faldt vi snak med et par folk som lige skulle høre hvor vi kom fra mm.

Vi prøvede at lave mad i stort set lige så mange forskellige køkkener som det antal dage vi var på vej hjem fra Nordkap.

Dette køkken er et af de pæne med flere komfurer der alle var fuldt funktionsdygtige.

13. juli 2013

Kort lørdagstur på 87 km. til Långsele.

Forholdsvis flad tur, hvor der sidst på turen blev meget, **rigtig meget**, varmt.

Dette sluttede af med et kraftigt regn- og tordenvejr lige da vi ankom til campingpladsen.

Vi kunne stå i tørvejr og derefter slå teltet op i nogenlunde tørvejr.

Og hvem var på campingpladsen - det unge par fra Schweiz. De var ankommet lidt før os - men de kørte også lidt før os fra campingpladsen i Junsele.

Bor på en rar og billig campingplads med egen strand til en sø naturligvis.

Det er dog et problem, at der ikke er mulighed for at komme til at side indenfor og spise.

Der er borde og bænke udenfor, men det er nu ikke så attraktivt når det er koldt, blæsende og regnvejr.

Billeder taget den 13. juli 2013

Rart at kunne krybe i ly når teltet skal slås op i regnvejr

Det var ikke vores egen ide, at slå teltet på denne måde. Lejrchefen kom og opfordrede os til det.

De svensker er nu slet ikke så tossede til at lave øl - men det er dyrt

Vi har nu kørt ca. 1.600 km siden vi kørte fra Nordkap. Vi kan i bagklogskabens klare lys se, at vi burde være cyklet fra Danmark til Nordkap og fløjet hjem - for så havde vi haft rygvind de sidste 1600 km. til Nordkap - så nu satser vi på rygvind de sidste 1200 km. til Danmark - man har vel lov til at være optimist.

14. juli 2013

Spiste morgenmad i det fri, dog i tørvejr. Det var koldt - så koldt at damen fra Schweiz havde hue og vanter på.

Det værste var dog at vores cykeltøj ikke var blevet tørt. Det var godt nok ikke særligt rart at tage det våde og køleskabskolde tøj på.

Det kostede mange kilometer på cyklen før især Claus havde fået varmen igen.

Dagens etape var på 79. km. og endte ved en lille campingplads i en lille by der hedder Kälarne. Da vi ankom til campingpladsen var receptionen lukket, men der stod et telefonnummer vi kunne ringe til.

Det gjorde vi - og jo - vi skulle da bare sætte vores telt op - så kom han næste morgen. Alle døre var forsynet med kodelåse.

Vi fik også oplyst koden, så vi kunne komme ind i servicebygningen, der indeholdt et dejligt køkken og opholdsrum.

Det er nu ganske rart at kunne sidde behageligt og indenfor og spise sin mad.

Billeder taget den 14. juli 2013

15. juli 2013

Ejeren dukkede aldrig op om morgenen. Vi kørte fra campingpladsen 08.30 med en noget dårlig smag i munden.

Vi ville gerne have betalt for vores ophold, men vi ville også gerne af sted.

Teltet blev i øvrigt pakket på mere end rekordtid (2-3 min.) da det begyndte at regne. Denne regn holdt mere eller mindre ved hele dagen, dog med et meget passende ophold da vi spiste frokost. Vinden kom fra den sædvanlige retning - nemlig imod os.

Vores cykelnavigator viste en genvej via en pæn grusvej igennem skoven. Det gik fint, dog med en til tider en temmelig kraftig regn.

Cykelnavigatoren er ifølge brugsvejledningen vandtæt – vi er dog ikke helt sikre på, at den er afprøvet i svensk vedvarende regn. Den flippede pludselig helt ud og gik i sort. Vi kørte i alt 23 km via grusvejene i skoven.

Da vi havde kørt 18 km holdt cykelnavigatoren op med at virke.

Det var ikke særligt rart, da vi ikke havde noget kort der viste skovvejene.

Da vi ramte en asfaltvej anede vi faktisk hvor vi var, men efter først et lille stykke den ene vej og så et stykke den anden vej, samt forsøg på at lokalisere solen igennem regnen, for at finde verdenshjørnerne - vi viste jo vi skulle mod syd - lykkedes det os at finde vores campingplads.

Vi fik slået et temmelig vådt telt op i tørvejr - men så begyndte det også at dryppe igen. Vi går normalt i bad umiddelbart efter vi har slået teltet op.

I dag var ingen undtagelse. Stor var vores overraskelse da vi kom ud fra badet - det var blevet solskin og blå himmel på et bads tid.

Kunne sidde udenfor i solskin og spise vores aftensmad. Vi måtte dog trække ind i køkkenet/opholdsrummet og spise vores dessert, da det begyndte at blæse temmelig kraftigt op. Ligger i skrivende stund i teltet og hører på blæsten.

Det er lidt underligt - for jo længere vi kommer syd på, jo koldere og mere regnfuldt bliver vejret.

Vi så to elge på sidste halvdel af vores tur. Dagen før så vi formentlig den sidste ren. Vi havde på det tidspunkt ikke set rener i adskillige dage.

16. juli 2013

Dagen vil blive en dag vi vil kunne huske.

Efter at have kørt de første 1.800 km fra Nordkap i en svag til strid modvind, skete det endelig - en dag med frisk skrå rygvind,

på nær 3 - 4 km hvor vejen drejede så meget mod vest, at vi fik mere eller mindre modvind. Turen, på ca. 92 km, er gået til Ljusdal, som kun ligger nogle få km. fra Sveriges centrum, jf. et kort på campingpladsen.

Turen er foregået i et køligt solskinsvejr. Det lille stykke hvor vi kørte i modvind kunne vi rigtig mærke hvor kold vinden var.

I skrivende stund kl. 22 er det helt stille og forholdsvis lunt, og trods den efterfølgende bemærkning vedr. nattens mørke, kan vi sagtens ligge i vores telt og skrive.

Vi er nu kommet så langt mod syd, at det er begyndt at blive lidt mørkt om natten.

Så mørkt at lyset på campingpladsen var tændt kl. 2 om natten - ikke at det var særligt nødvendigt - men alligevel!

Vi har nu kørt lidt over 1900 km siden vi kørte fra Nordkap.

Billeder taget den 16. juni 2013

Så er vi parate til at tørne ind.

17. juli 2013

Pitt-stop i Ljusdal. Vi syntes det virkede som en dejlig by, da vi handlede ind i går. Vi handler faktisk ind to gange om dagen - omkring frokosttid, hvor vi da spiser det indkøbte straks efter det er købt.

Næste indkøb finder som regel sted det sted hvor campingpladsen ligger. Dog ingen regel uden undtagelser, idet vi et par gange har købt frossent aftensmad til frokost, hvis vi har haft mistanke om at der ikke var et indkøbssted i nærheden af overnatningsstedet.

Det har så passet at maden nogenlunde har været tøet op til aften.

Vi har kørt i 10 dage uden pause - så det var passende med en hviledag. Også på grund af vores omgivelser, da vores tøj var godt og grundigt brugt.

Endvidere var Claus bagdæk temmelig slidt, så vi mente det var en god ide at få købt et par ekstra foldbare dæk, som vi kan have med.

Vi havde et foldbart dæk med, men da Mariannes dæk også er begyndt at vise tegn på slid, mente vi det var godt at være på den sikre side

- altså tre foldbare dæk i reserve - så kan det vel ikke gå værre end galt.

Noget af vores daglige køretøj var faktisk blevet slidt op på den første del af turen - så det var ikke kun cyklerne der blevet forsynet - det er vi også med hhv. jakke, kørebukser og sandaler.

Vi synes slet ikke vi har cyklet i dag, men et par ture til byen mm. - tjaa - så har vi alligevel cyklet godt 20 km.

18. juli 2013

Det havde været regnvejr i løbet natten, men det var tørvejr da vi stod op omkring kl. 8.

Da vejret så noget skummelt ud startede vi med at pakke sammen med det samme, så vi kunne få teltet slået vådt ned i stedet for dyngvådt, hvis det begyndte at regne igen.

Det holdt imidlertid tørt, så da vi havde taget alle pløkker op - på nær to - satte vi os til at spise morgenmad.

Intet godt varer ved, så midt i morgenmaden begyndte det at regne - teltet blev slået ned og rullet sammen på under et halvt minut.

Efter at have fået alt ind under et udhæng, kunne vi fortsætte med morgenmaden.

Regnen fortsatte mere eller mindre hele dagen. Eneste formidlende omstændighed var at vi også i dag havde rygvind.

Så vi mærkede ikke regnen så meget. Det var tørvejr da vi ankom til vores campingplads i Alfta.

Vi fik slået teltet op - fik flyttet det lidt da det stod skråt. Sad og kikkede lidt på det fra en bæk, og blev enige at det godt nok stadig stod noget skråt, men at det nok gik for én nat. Kørte en tur ind til byen for at købe en cider til maden - nej hvor det regnede da vi kom ud af butikken

- og tænk engang - vi havde hængt vores håndklæder og cykeltøj til tørre på bardunerne - øv.

Ventede indtil regnen stilnede af - der gik "kun" 20-25 min. før vi kunne cykle nogenlunde tørskoet ud campingpladsen

- shiit der var løbet noget vand ind i teltet via den ene udluftningsdysse.

Kunne dog hurtigt tørres op med papirs håndklæder fra toilettet.

Hvad værre var, vi havde nu fået sødsigt - så teltet blev flyttet endnu en gang.

Godt at teltet kan flyttes i opslået stand - kræver dog at man er to - og det er vi jo.

Ellers har det været en ganske begivenhedsløs dag, hvor vi har cyklet ca. 86 km på en indimellem meget trafikeret hovedvej 83 og 50.

Endnu en gang "løb" vi ind i det unge par fra Schweiz. De var på campingpladsen da vi ankom.

Vi har for første gang på turen set brændenælder, samt æbletræer. Endvidere er der flere andre træer, bl.a. taks som gror i skoven mm.

Indtil nu har det været birk og nåletræer vi udelukkende har set.

Vi havde ikke tjekket ind på campingpladsen da vi ankom, da receptionen kun var åben mellem 9 og 11.

Så vi var lidt spændte på hvad det kostede at overnatte - som ment kun 50 svenske kroner.

Det syntes vi godt nok var billigt, da alt var i super fin orden - eneste lille minus var manglende opholdsrum på campingpladsen.

Vi fandt dog ud af at der faktisk var opholdsrum i forbindelse med et vandrehjem - så vi havde faktisk ikke behovet at spise aftensmad under en meget truende himmel, som dog holdt tæt medens vi spiste.

Alt vores dyngvåde tøj fra aftenen før nåede faktisk også at blive tørt inden vi tog af sted.

Billeder taget 18. juli 2013

Sverige er et stort land – men har også små og stille vandløb

19. juli 2013

Medens vi sad og spiste morgenmad INDENFOR glædede vi os over vinden, som ifølge vores beregning var i nord, hvilket betød at vi ville få rygvind til Falun.

Vi blev lidt overraskede over at vi lagde ud med at have kraftig modvind, samtidig med at det gik opad af bare H. til.

Hvis nu vi havde set ordentligt efter på kortet, havde vi nok kunne se at de første 5 km. ikke gik mod syd, men snarere mod vest - derefter kørte vi direkte mod syd med en skrå rygvind fra nordvest.

Til tider var der rigtig meget trafik på hovedvej 50.

Vejret var som allerede nævnt temmelig blæsende. Dette sammenholdt med beskedne 14-15 grader betød, at det ind imellem føltes rigtig koldt på nogle af de lange nedkørsler.

Op ad de lange bakker var der ikke problemer med at holde varmen.

Vi havde lidt problemer med at finde campingpladsen - da vi fandt den var vi enige om at det så dyrt ud - og det var det også - 225 svenske kroner.

Vores teltnaboer - tjå - det unge par fra Schweiz. Men nu krydser vores veje ikke længere, da de holder hviledag i morgen, hvorefter de kører til Stockholm.

Claus bagdæk stod til udskiftning - så frem med et af vore ekstradæk, som blev sat på baghjulet og pumpet op til næsten det maksimale tryk på 125 psi

- så lød der et øredøvende brag - dækket var smuttet af fælgen hvorved slangen eksploderede.

Nå - dækket var nok blevet lagt skævt på. Nyt forsøg - korrekt tryk blev opnået - hjulet blev monteret, hvorefter der lød et endnu større brag end første gang. Konklusionen blev, at det nye dæk måtte være defekt.

Derefter blev der lagt et andet dæk på (der var jo tre at tage af)

Nu har det siddet på i to timer uden der er sket noget - så mon ikke det går denne gang.

Dagens etape inkl. købmandskørsel udgør 111 km.

20. juni 2013

Vi blev ikke vækket af et ubehageligt brag i løbet af natten. Og bagdækket havde nøjagtig det tryk der var blevet pumpet i aftenen før.

Pakningen foregik næsten som sædvanligt - dog blev Claus tøj mm pakket ned i efterløberen, således at baghjulet fik lidt mindre at bære.

Der var pludselig lidt problemer med gearskiftet - det var ligesom cyklen ikke rigtig kunne finde ud af hvilket gear "den ville køre i". Det var cyklen der mere eller mindre bestemte hvilket gear der skulle køres i - men hvad søren - hjulet havde jo været taget af i forbindelsen med dækskiftet - den skulle nok bare lige have lidt tid. Hvad værre var, at der manglede luft i dækket - havde nok været lidt af en kylling med at pumpe for meget luft i efter de to eksplosioner.

Med det tryk der er foreskrevet på dækket er det nødvendig at tage hjulet af for at kunne holde pumpen mod et træ, en lysmast e.l.

Altå af med hjulet for at få trykket op på lidt over 100 psi. På med det igen - kontrollere at quik-relaxen nu også var strammet ordentligt. Tjek.

Alt OK - afgang - kørte lige præcis en meter, så røg anhængerens af! Claus blev lettere ophidset og sprang af cyklen og løftede den et stykke op i luften med udtrykket - Nu kan det SGU være nok! - Så røg baghjulet af. Marianne havde pli nok til ikke at grine lige da det skete.

Efterfølgende har vi begge grinet en hel del af situationen. For sjovt må det helt sikkert have set ud.

Det viste sig, at den specielle quick-relax der skal bruges i forbindelse med den ethjulet anhænger, var knækket og helt bestemt ikke kunne repareres.

Vi havde på det tidspunkt kørt små 6 km siden vi forlod campingpladsen.

Claus overtog Mariannes cykel, dog først efter at have sat sadelen 25 cm. op. Kørte ind/tilbage til byen. Den første cykelforhandler ville slet ikke hjælpe på nogen måde. Fik dog dem til at henvise til en anden forretning i byen.

Her var en meget hjælpsom medarbejder, som for øvrigt var halv dansk med en dansk mor.

Det lykkedes ved fælles hjælp, at få strikket en rigtig Storm P løsning sammen. Claus fik delene med og fik faktisk flikket det sammen så vi kunne komme videre. Alt det gik der selvfølgelig lang tid med. Så vi kom først til den næste campingplads omkring kl. 20.30.

Så dette er også skrevet med en dags forsinkelse.

21. juli 2013

Turen gik til Örebro. Vi startede med kun at køre et par kilometer på hovedvej 50, før vi fandt ind på en stille bivej hvor vi det meste af tiden kunne køre ved siden af hinanden. Vejen endte dog på et tidspunkt ud i en grusvej på 14 kilometer.

Det er meget langt da vi kun turde køre ganske langsomt på grund af vore dæk, som jo ikke ligefrem er terrændæk.

Endnu en gang lykkedes det at komme igennem et stykke grusvej uden punktering.

Den glatte og jævne asfalt er meget velkommen selv om det var hovedvej 50 vi kom ud på. På det tidspunkt var hovedvejen en almindelig tosporet vej. Det vi ikke bryder os om er når der er autoværn i midten samtidig med at der også kun er et spor.

Bilerne er da nødt til at køre meget tæt forbi os for at komme udenom.

Mange af de steder hvor der er autoværn i midten, har en maks. hastighed på 100 km i timen.

Det var et helt utroligt flot og varmt vejr, hvor det kun var anstændigheden der satte grænsen for hvor meget eller lidt tøj vi havde på.

Ankom til Gustavvigs campingplads omkring kl. 19.30. Vi fulgte vores normale procedure og fik slået teltet op med det samme - men det varer nu heller ikke ret lang tid mere. Herefter går vi i bad. Så også denne gang blev det til sen aftensmad.

Vi bevæger os jo direkte mod syd, hvilket betyder at det de sidste par dage har været så mørk om aftenen, at vi har måttet have lys inde i teltet for at kunne finde os selv.

Da vi tjekkede ind på campingpladsen med fem stjerner var vi nok godt klare over at det ville blive halvdyrt - det gjorde det også.

Det kostede 325 svenske kroner for et telt uden el eller adgang til deres svømmepøl.

22. juli 2013

Fandt med besvær, og kun ved hjælp af telefonens navigator ud af Örebro i den rigtige retning.

Har det meste af vejen kørt parallelt med hovedvej 50 på hhv. den ene og den anden side.

Den megen siksak frem og tilbage har betydet ekstra 15-20 km. i forhold til den direkte vej - så ca.90 km. endte med at blive 111 km.

Havde en meget flot aften ved Vätterens bred hvor vi så solnedgangen samtidig med at vi nød en is og en Bailycoffe

Strandpromenaden blev taget efter vi havde spist "ude" på et pizzeria,samt cyklet en lille aftentur uden al bagagen.

Det er næsten som at få nye cykler. De er næsten ikke til at styre det første stykke.

Vejet har igen i dag været flot og solrigt og i øvrigt med rygvind ligesom de sidste tre dage.

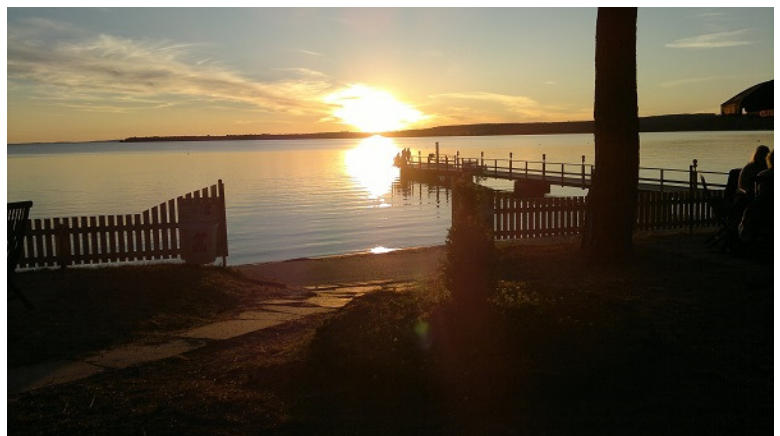
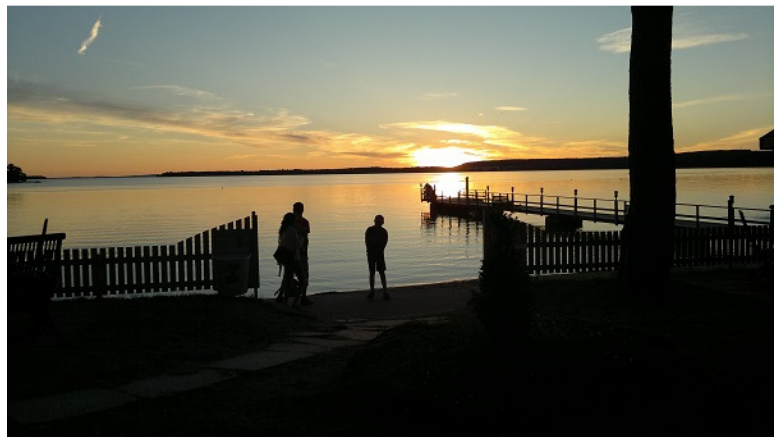
Vi har for første gang siden vi tog fra Danmark set et bøgetræ. Nemlig en stor flot blodbøg i Modala.

Ligeledes er det også første gang vi har set tidsler her i Modala. Brændenælder begyndte at forekomme for to dage siden og er nu massivt præsenteret.

Billeder taget den 22. juli 2013

Solnedgang over Vättern i et skønt varmt sommervejr.

Lystbådehavnen i Modala.

Lystbådehavnen i Modala.

23. juli 2013

Dagens etape gik til Gränna, der også er en havneby, som ligger ned Vättern.

Havde også lidt besvær med at komme rigtig ud af Motala, men nåede dog ikke at køre forkert, da vore kort blev studeret mange gange.

De første 8 km tog således omkring en time. På vores vej igennem og ud af byen nåede vi to gange at få snakket med forbipasserende.

Den ene gang fordi vi stod og så på kort, hvor en dame spurgte om hun kunne hjælpe.

Vi fik en længere snak med hende, da hun havde familie i Aarhus. Næste gang var med et svensk cyklende par fra Stockholm. De var på vej rundt om de to store søer.

Vi har næsten kun kørt på mindre veje.

Dog kom vi på en strækning af 5 km ind på en ny anlagt firesporet vej. Svenskerne gør det ellers umulige.

De skilte endnu værre end hollænderne på de mindre veje - og det siger ikke så lidt.

Ellers har det været en køn tur hvor vi et langt stykke havde udsigt til Vättern som vi mere eller mindre har kørt langs med på hele dagen.

Vi har i dag sagt goddag til egetræer og asketræer. Dagens etape er gået igennem et landbrugsland uden egentlig skov. Ud over de almindelige kornsorter samt vår- og vinterraps, har vi set ret store marker med hør og hestebønner.

Elmetræer er blevet meget dominerende. Det er sjovt at se kæmpestore elmetræer igen. Elmesygen har åbenbart ikke ramt denne del af Sverige.

Eneste plante som trofast har fulgt os hele vejen fra Nordkap er rødkløver. Sjovt nok var rødkløverens farve MEGET mere intens ved Nordkap end her længere mod syd.

Bor på en campingplads lige op til havnen i Gränne. Fine forhold, men det er intet sted hvor vi kan spise og opholde os indenfor

- stort minus når man er på cykel med minimumsbagage.

Dagens etape har været på 92 km.

Vi har nu kørt 2.568 km. siden vi forlod Honningsvåg ved Nordkap.

Billeder taget den 23. juli 2013

Vättern er en enorm sø hvor man i visse retninger ikke kan se land på den anden side af søen.

Køerne er lige så nysgerrige i Sverige som i Danmark. Det var MEGET interessant at vi holdt drikkepause

24. juli 2013

Det er i dag nøjagtig en måned siden vi tog afsted mod Nordkap.

Vores tur fra Gränna til Vrigstad har udelukkende foregået på små og meget små veje.

Vi har kørt utroligt meget op ned, så turen har været noget af en udfordring. Men hvor vi de andre dage har kørt noget længere end ruteplanlæggeren havde beregnet, kørte vi i dag faktisk lidt kortere. Vi havde dog god glæde af navigatoren i vores mobiltelefon et par gange.

Ellers var vejen nok ikke blevet kortere end beregnet.

Turen var beregnet til 91 km. Vi kørte faktisk kun 89 km.

Landskabet har skiftet fra landbrugsland med meget store marker, til klipper med græs, hvor der er store kvægbesætninger.

Et sted havde Arla bare sat en hel hænger til mælketransport. Der skal godt nok mange køer til at fylde sådan en beholder på en dag.

Det første stykke kunne vi nyde den flotte udsigt over Vättern. Nu er vi nok 60 km syd for søen.

Vi har for første gang set en majsmark. Endvidere er bøgetræerne ikke så sjældne mere.

Vi har nu kørt 2.657 km. siden vi kørte fra Honningsvåg.

25. juli 2013

Så skete det. De gode tider med rygvind er overstået. Har i dag haft modvind hele vejen.

Hele vejen vil i dag sige 120 km. Så der skulle noget grovfoder til at mætte os her til aften.

De første 1.600 km fra Nordkap havde vi modvind, som så blev afløst af 1.100 km med medvind.

Så der er næsten balance i vindregnskabet - men medvind er nu sjovere.

Vi startede dagen med at spise morgenmad på den dejlige lille og rolige campingplads i Vringstad, hvor vi sad og så elge.

Vi fandt ud af at campingpladsens ejer var hollænder og ikke kun var campingpladsejer.

Hun ejede også en elgfarm, hvilket var grunden til at vi kunne sidde og se på både elgkøer - kalve, samt formentlig kun en elgtyr.

Vi er nu i den sydligste del af Sverige, nærmere betegnet Älmhult ca. 130 km fra både Malmø og Helsingborg.

Der er rigtige bøgeskove, men vores tro følgesvend, rødkløveren, helt oppe fra Nordkap ser vi ikke længere. Formentlig fordi den er afblomstret.

Vi har også i dag forsøgt kun at køre på små veje, men måtte dog ind på et stykke af de væmmelige hovedveje hvor man bliver lukket inde mellem to autoværn, så bilerne er nødt til at køre meget tæt forbi en.

Da vi var længere mod nord blomstrede lyngen. Vi var da noget i tvivl om det var om sommeren lyngen blomstrede, men blev dog enige om at lyngen blomstrer i eftersommeren i Danmark. Nu da vi er nået til Sydsverige blomstrer lyngen ikke endnu.

Sjovt fænomen, men oppe nordpå skal lyngen jo have fart på for at nå det hele.

26. juli 2013

Forlod vores campingplads kl. 10.30. Næsten uanset hvornår vi begynder at pakke ned lykkes det efterhånden ikke at komme af sted før kl. 10.30.

Det er også meget praktisk først at pakke teltet ned omkring 10 tiden, da det ellers ikke er blevet ordentligt tørt på grund af dug og kondens.

Vi havde kørt en del på hovedvej 21 dagen før og var enige om at den var ok, da det var en gammeldags vej uden midterautoværn.

Meget hurtig efter vi var kommet ud på vejen, blev den en "moderne" hovedvej med midterautoværn og enten en eller to vejbaner i kørselsretningen.

Det lidt slemme var at der ikke rigtig var alternative veje - så atter en gang måtte vi krybe til korset og køre mindst 20 km på den væmmelige vej.

Alt skal dog ikke kun være klagesang - vi kørte faktisk også omkring 20 km på den samme hovedvej hvor der var afskærmet cykelvej.

Det har været meget varmt at cykle. Vi måtte ind og have ekstra drikkevarer til Claus, da han er storforbruger af væske i sådan en varme.

Vi har kørt 110 km. i dag og mangler kun små 40 km. før vi er i Helsingborg. Vi bor på en meget svensk campingplads i Klippan.

Da vi kom, blev der spillet svensktop musik.

Da vi sad og spiste var der en der sad og spillede svensk spillemandsmusik på harmonika.

Vældigt hyggeligt.

Vi har set det første korn der er mejetærsket. Det er i øvrigt ekstremt tørt, og har været det de sidste par dage.

Det er så tørt, at selv store træer står og hænger med bladene.

Nu håber vi blot at tørken holder de næste to dage. Alt er meget lettere i et telt når det er tørvejr.

27. juli 2013

Vågnede lidt i 8 og tjekkede lige vejrudsigten - sådan rutinemæssigt. Vi havde jo set dagen før, at det skulle blive ok vejr.

Vejrudsigten var imidlertid blevet lavet om, så der skulle komme regn fra klokken 9. Vi stod derfor op og begyndte straks at pakke vores ting.

Teltet havde imidlertid dannet en masse kondens indvendig på yderteltet. Vi lod derfor teltet blive stående så længe som muligt.

Det kunne jo være at vejrudsigten ikke var korrekt. Det var den heller ikke – det begyndte først at regne ca. kl. 9.15.

Teltet blev endnu en gang slået ned på rekordtid og båret ind i et shelter sammen med resten af vores ting. Vi havde ligget lige ved siden af shelteret.

Vi kunne så i ro og mag få pakket vores transporttasker og vores ethjulede cykeltrailer. Vi ville da vente indtil det holdt op med at regne.

Vi kom til at vente til kl.11, hvorefter vi forlod campingpladsen og kørte mod Helsingborg.

Da vi havde kørt ca. 10 km. Begyndte det at regne ret kraftigt. Den kraftige regn blev efterfølgende afløst af et reelt skybrud, der var så kraftigt at vi på et tidspunkt cyklede mindst lige så hurtigt som bilerne. Skybruddet blev endvidere krydret med lyn og tordenbrag.

Men hvad søren vi kunne da ikke blive mere våde end vi var, så det var bare derudaf.

Endnu en gang oplevede vi en temmelig mangelfuld skiltning når man ikke må køre på enten motorvej eller motortrafikvej.

Først havde vi problemer forholdsvis tæt på campingpladsen i Klippan.

Efterfølgende havde vi problemer i udkanten af Helsingborg hvor der kun var skiltet mod centrum via motorvejen,

Ved fælles hjælp bistået af svensk assistance lykkedes det dog at komme til centrum og få fundet færgen til Helsingør.

En enkeltbillet med cykel kostede kun 35 svenske kroner – forbavsende billigt, syntes vi.

Skybruddet var holdt op en halv times tid før vi nåede Helsingborg og var blevet afløst af sol og varme. Vi havde dog ikke fået frokost som følge af regnen. Heldigvis, eller måske uheldigvis, kom vi forbi en McDonald's hvor vi så spiste kl. ca. 14.30.

Vi kom med færgen kl. 15.30.

Velankommet til Helsingør blev vi efter en halv times tid enige om at vi ville køre hele vejen hjem, da vi ikke var helt sikre på at vores tøj mm ville være tørt efter vores vandgang tidligere på dagen. Vi havde ellers oprindeligt regnet med at overnatte i Helsingørområdet.

Så denne etape endte med at blive den længste på hele turen, nemlig 143 km.

Vi var hjemme lige omkring kl. 22. Vores naboer, Pernille og Niels, der sad på deres terrasse, så os komme hjem og bød os på en øl, som blev til to.

Så klokken var lidt over 23 før vi kom de sidste 15 meter hjem til vores egen matrikel – men det var rigtig hyggeligt at få en sludder med dem.

28. juli 2013

Det viste sig ganske rigtigt, at en hel del af vores tøj var temmelig vådt. Så det var den rigtige beslutning vi tog da vi kørte hjem uden en overnatning i Helsingørområdet. Alt andet lige var det nu også rart at komme hjem.

Vi har fået vasket og eller tørret det våde eller snavsede tøj, samt haft teltet slået op så det kunne blive ordentlig tørt.

Bagskifteren på Claus cykel holdt også hele vejen hjem uden problemer.